

Юбилейно издание.

Служащ 55 години по поръчението на Бог

Сърдечно поздравявам всички братя и сестри по целият свят в скъпоценното име на нашият Господ Исус Христос със словото от Откр. 1:1:

«Откровението от Исуса Христа, което му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Йоан».

Апостол Йоан е бил един от слугите, на когото е била отворена пророческата част от планът на спасението. Апостол Павел е бил един от слугите, на който му е било отворено всичкото, което имало да става в периода на милостта, чак до завръщането на Христос.

Павел е могъл на напиши: *«Благодаря на Христа Исуса, нашия Господ, Който ми даде сила, че ме счита за верен **и ме настани на службата**» (1 Тим. 1:12). **Същото мога и аз да кажа за себе си.** А и следващото остава истинско: *«И Бог е поставил някои в църквата да бъдат: първо апостоли, второ пророци, трето учители, други да правят чудеса, някои имат изцелителни дарби, други с дарби на помагания, на управлявания, на говорене разни езици» (1 Кор. 12:28).**

Съгласно Своя спасителен план, Самият Господ Бог е поставил служения в Неговата Църквата. В нашето време особенното служение на Уилям Бранхам е имало спасително-историческо значение за световната Църква, а също спасително-историческо е служението, чрез което последната Вест предшества второто идване на Христос.

Господ е казал на Иеремиа: *«Не казвай: Дете съм (тогава аз бял на 29 години); защото при всички, при които **ще те пратя, ще идеш и всичко, което ти заповядам, ще кажеш...** Тогава Господ ми каза: **Правилно си видял; защото Аз бързам да изпълня словото Си...** Те ще воюват против тебе, но няма да те надвият; защото Аз съм с тебе, за да те избавя, казва Господ» (Ерем. 1:7,12,19).*

На Първосвещеника Исус е било му казано: *«Така казва Господ на Силите: Ако ходиш в пътищата Ми, **и ако пазиш наредбите Ми, тогава ти пак ще пазиш дома Ми, и пак ще пазиш дворовете Ми, и ще ти дам свободен достъп между стоящите тук**» (Зах. 3:7).*

Бог в действителност е възвестил на всичките пророци и апостоли онова, което Той е предназначил за Своите Си още от вечността. А през този последен период от време Го е възвестил още и на нас. Словото и Божието решение още не са били отворени преди в такъв пълен обем и с такава яснота, както в нашето време.

Във различните вестници на мисията аз съм написал за мнозина години и особенни преживяване, които са в директна връзка със служението, което Самият Господ ми заповядва да го изпълнявам на 2 април 1962 г.

И във връзка с това, че братята служители ме помолиха, още веднъж накратко ще кажа за няколко лични неща. Както ви е известно, роден съм през декември 1933 г. в района на град Данциг, тогава е бил в Западна Прусия. След бягството ни през януари 1945 година заедно със родителите ми, братята и сестрите ми, от военния фронт, който ни настигаше, ние живеехме в северна Германия от март 1945 г. Аз посещавах евангелизации и международни християнски конференции от 1947 г., и най-първо във Хамбург. През

1948 г. преживях спасението си, и бях покръстен според вярата ми. А в 1949 г. преживях кръщението си със Свети Дух, посветих живота си на моят Господ и Изкупител Исус Христос. Често посещавах в Хамбург конференции в Елимската петдесятна църква на ул. Бахштрассе, също конференции в Свободната петдесятна църква на ул. Аймсбютелерштрассе. През следвоенните години Светия Дух особено действаше посреди бежанците и преселниците, така че ставали кръщения от Духа, и цялата църква по времето на молитва прославяше Бог в хармония, посредством говорене на езици.

През 1949 г. на една петдесятна конференция за първи път чух за Уилям Бранхам от американски евангелист Герман Хал, който през 1945 г. като армейски репортьор е снимал последиците на атомно бомбардиране на Хирошима. Също и Алберт Гец по късно е написал за него в списанието си «Повече светлина» за онези изключителни неща, които ставали в неговото служение. И той също е публикувал немският превод на книгата Гордън Линдзей «Уилям Бранхам е мъж, изпратен от Бога».

От януари 1952 г. живея в гр. Крефелд, където имаше една малка петдесятна църква, в която ме канеха да проповядвам. Обаче след прочетеното в книгата «Уилям Бранхам е мъж, изпратен от Бога», в мен се появи желание да чуя лично този Божи човек.

През август 1955 г. преживях много благословенни служения на брат Бранхам в Карлсруе. Неговата простота и смирение оказаха върху мен много дълбоко впечатление. По време на службите видяхме в действие дарбата на изцеление във връзка с пророческата дарба — той виждаше във видения точно това, което Бог на момента откриваше неща от живота на болните, които бяха в молитвената редица. Пред нас беше същата служба, която имал и Самият Господ, според както ни казва Евангелието.

Пред очите ни слепите наистина ставаха зрящи, а парализираните и тежко болните оздравяваха. Проповядваше се пълното Евангелие на Исус Христос, и Бог го потвърждаваше с последващи знамения (Марк 16:20).

От първия ден бях убеден, че никой не може да върши такива дела, които там ставаха, ако с него не е Бог, Който ги върши.

Това бяха събрания като в Библията, това бяха същите дни, които са били по времето на апостолите, и аз ги преживях като очевидец и свидетел, заедно с другите през август 1955 г. в Карлсруе.

Беше ми известно, че в църквите по различен начин учат, вярват и кръстят. Затова ми беше важно да разбера как този Божи човек вярва и на какво учи. Нали Бог потвърждаваше словото на място, пред хиляди хора. С това желание взех участие в голяма конференция "Войс оф Хилинг", която беше организирана от Гордън Линдзи през 1958 година от 6 по 15 юни в Далас, Тексас, САЩ. По времето на сутрешните и следобедните служби говориха световно известните евангелисти. А на вечерните служби главният говорител беше брат Бранхам. Така имах възможност да направя разлика помежду тях; достатъчно ми беше първите три дни за да получа ясност, че това е Божия легитимност на неговото служение, която правеше разлика помежду брат Бранхам и всичките други евангелисти.

Преди вечерната служба на 12 юни 1958 г. в гр. Далас аз потърсих общение с него, и му казах: «Брат Бранхам, виждам разлика между теб и всички други евангелисти. Бих желал да зная, как ти вярваш и на какво учиш?» Отговора му беше: «Аз имам Послание, което трябва да донеса, след това иди при Лео Мерсир, който записва тези проповеди на магнитофонни ленти, и помоли го да ти даде няколко...» А в края на това общение той ми каза: «Брат Франк, с това Послание ти ще се завърнеш в Германия». През онова време аз живеях вече 2,5 години в Канада, и тогава за първи път чух за това Послание (Вест). На края в общението ние се прегърнахме. На следващия ден отидох при брат Мерсир, и той ми даде 5 проповеди на магнитофони ленти. Аз му оставих адреса си, и от тогава получавах по пощата всяка една проповед на брат Бранхам.

Нов период от време

След това скоро се завърнах в Германия. Тук имах служение на проповедник, както и преди емиграцията ми през 1956 г. През октомври 1959 г. в Крефелд пристигна отговорният ръководител на свободните петдесетни църкви, и по времето на една от службите той публично предпазваше от Уилям Бранхам и учението му. За мен и няколко братя и сестри, общо 14 човека, бе дошло времето да напуснем тази църква. Ние започнахме да се събираме в малък кръг у дома. Където аз през декември 1959 г. съм превеждал първата проповед на брат Бранхам. Господ така ни даваше милост, че ние след кратко време можахме да наемем зала с места за 70 човека. А още след кратко време взехме под наем зала със 120 места, и след това - зала на 240 места., тъй като все повече и повече се присъединяваха братя и сестри от другите градове. През април 1974 г. ние можахме да отворим тържествено нашият Дом на молитва със 750 седящи места. Проповедите на Уилям Бранхам, които постоянно ми се изпращаха, синхронно сме ги превеждали от магнитофонна лента по време на събранията ни. По такъв начин ние като църква преживявахме духовен ръст в хармония.

Вече ви се познати преживяванията ми по време на службите на брат Бранхам, било през 1955 г., 1958 г. или 1962 г., и по време на личните срещи с него. За личната ми връзка с този Божи човек свидетелстват 21 брой писма на брат Бранхам, които са били написани през периода от 11 ноември 1955 г. до 30 септември 1965 г.

Това е бил денят предназначен от Господа.

Без призвание няма Послание, и няма Послание без призвание

В неделя на 2 април 2017 г. станаха 55 години от както верният Господ ме е призовал според волята Си и в съгласие с планът Си за спасението. Павел три пъти свидетелствува за призиването си, а именно в Деян. 9 гл., в Деян. 22 гл. и в Деян. 26 гл. Брат Бранхам също често свидетелствувал за своето призвание. Който имал милост на Бога, той вярвал, а който не вярвал, минавал покрай това. Същото става и днес.

Апостол Павел се представял така: *«Павел, слуга Исус Христов, призван за апостол, отделен да проповядва благовестието от Бога»* (Рим. 1:1). Също и апостол Яков се представял като слуга: *«Яков слуга на Бога и на Господа Исуса Христа, до дванадесетте пръснати племена, поздрав...»* (Яков 1:1). Апостол Петър е правил същото: *«Симон Петър, слуга и апостол Исус Христов...»* (2 Петр. 1:1). Верният слуга прави всичко в точност според указанията на своя Господ, в съответствие с това, както му го е заповядал ГОСПОД.

В най-различните «вестници на мисията» написал съм също и за по-късните преживявания, които са в директна връзка с изпълнение на поръчаното ми служение лично от Изкупителя. Той много пъти ме наричаше «Моят слуга» — мога да посоча всяко едно място, къде и кога това е било. Нито един път това не беше сън, а всеки път съм бил в бодърстващо състояние. Както и Павел, мога същото да кажа пред Бог и хората, че внезапно дойде от небето (Деян. 22:6). Кой може да разбере какво означава да чуеш всепроникващия глас на ГОСПОДА, и какво означава отговорността когато получаваш Неговите директни указания?

Гр. Крефелд: свидетелството ми за силното преживяване на 2 април 1962 г. е известно на всички вас вече от много години. На разсъмване чух мощен глас на Господа: **«Моят слуга, времето ти за този град скоро ще завърши, аз ще те пратя в други градове да възвестяваш Моето слово»**. Аз отговорих: «Възлюбени Господи, те няма да ме послушат». И в отговор беше: **«Моят слуга, ще дойде време когато ще те слушат. Запасете си храна и хранителни продукти, защото ще дойде голям глад. Тогава ти ще**

стоиш посреди народа и ще раздаваш храна...», и последваха още подробности, върху които трябваше да обърна вниманието си. Най-последните две неща ми бяха казани като нареждане: **«Моят слуга, не основавай никакви локални църкви, и не издавай собствена песнарка, защото това е знакът на деноминация».** Аз съм убеден в това, че локалните църкви са според Библията, обаче това не е мое поръчение да основавам църкви в други градове и държави. И ако при нас пеенето от песнарки е нещо обикновено, както и в другите църкви, обаче аз не мога да публикувам никаква собствена песнарка. В точност изпълних казаното ми от Господа.

Гр. Марсел, Франция: «Моят слуга, ставай и прочети второ Тимотей 4 глава, защото Аз желая да говоря с теб...» А точно предишният ден ме попитаха, какво е седемте гръма от Откр. 10 гл. Нямах отговор. На следващата сутрин Самият Господ ми даде отговора чрез Светото Писание: **«проповядвай словото, настоявай на време и без време, избличавай, порицавай, увещавай, с голямо търпение и непрестанно поучаване».** Тогава поставих Библията си върху масата, издигнах ръцете си и казах: «Възлюбени Господи. Както Ти реално ми заповяда да прочета този текст, също е реалност, че няма го записано като Божие слово онова, което са проговорили седемте гръма. Затова и невъзможно то да се проповядва». Това е **«така казва Господ».** Истинските слуги на Исус Христос са били задължени от Самият Господ да проповядват **само написаното в Писанието** (Откр. 1.:3), и нямат право да отнемат и добавят към написаното (Откр. 22-18-20). Нали седемте гръма от Откр. 10 гл. ще изговорят своите гласове тогава, когато Господ като *Ангел на Завета* ще слезе от Небето, и ще постави дясния си крак на морето, а лявия — на земята.

Гр. Крефелд: Видението за пшеницата и зърнокомбайна беше необикновено. Относно това преживяване имаше мнозина злословия, дори един брат преди доста години е написал брошура с заглавие «Делото за зърнокомбайна», в която той ме нарича антихрист, съблазнител и т.н, и много ми се присмиваше. Пред Божието Лице ще кажа само онова, което съм видял и чул. Във Духа бях пренесен върху много голяма нива с пшеница, която беше презряла и видях как пълни житни класове, които бяха опекани от слънцето, всички еднакво са навели надолу. Зная, че през цялото време на милостта Словото се сееше като семе, и че във всеки един период на Църквата имаше жетва на души, които са били победители. Обаче Писанието говори също и за това, какво ще се случи чак на края, тоест, пшеницата ще бъде събрана във Небесната житница (Мат. 3:12). Погледа ми беше привлечен от това, че на цялото пшенично поле нямаше нито един плевел. И в Духа знаех, че плевелите са били вече събрани, както е написано: **«Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове»** (Мат. 13:30). След това погледнах наляво и видях чисто нов зърнокомбайн. През същия момент Господ ми говореше с могъществен глас: **«Моят слуга, този комбайн е предназначен за теб, защото трябва ти да събереш реколтата...»** Аз веднага отидох и седнах в онзи комбайн, обаче настъпи голяма тъмнина... Беше нещо подобно сякаш имаше война в натежалите облаци, и аз казах: «Верният Господи, вече е много късно, аз не мога да събера реколтата, защото готови са съдбите да се изсипят върху земята. Обаче в следващото мгновение слънцето с цялата си сила проби чрез една дупка в пластовете облаци, и блесна върху пшеничното поле. Веднага аз задвижех лостовите и започнах да събирам житото. И щом свърших, стана абсолютна тъмнина, и само чувах пращане и гръмотевици.

Гр. Крефелд: **«Моят слуга, откажи се от пътуването в Индия».** Аз го направих само след като Господ втори път ми го заповяда. Вече бях взел билетите от туристическата агенция, и трябваше да излитам в петък, това беше през октомври 1976 г. Самолета от Бомбей за Мадрас, в който трябваше да летя, се запалил веднага след излитането си и паднал, а всичките 96 пътника са загинали. Моята фамилия също беше в списъците на пътници, което се потвърди с телефоно обаждане от Министерството на външните работи, обаче тогава още не бе настъпил часът за заминаването ми.

Гр. Едмонтон, Канада: **«Моят слуга, Аз те поставих според Матей 24: 45-47 за да даваш храна на време».** Това беше за мен отговор от Господните уста, след като предишния ден брат Баблиц ме попита относно служението ми, може ли да го намерим в

Библията, както служението на брат Бранхам? До тогава не бих съм знаел за това. О, вярност Божия! Амин. Брат Бранхам нали ми каза на 3 декември 1962 г: „Брат Франк, изчакай с раздаване на храната, докато не получиш остатъка».

Гр. Крефелд: **«Моят слуга, когато ще започне последното действие, тогава Аз отново ще говоря с теб. Тогава Моят Дух ще се свети в тебе...»** И във връзка с това беше споменат и град Цюрих. Здравно държа на това, че на края Бог Сам ще извърши кратко и мощно дело, в което ние ще участваме: **«защото ще свърши и ще реши дело по правда; понеже решително дело ще направи Господ на земята»** (Римл. 9:28).

Гр. Крефелд: **«Моят слуга, когато ще се отворят границите, тогава Аз ще призова Невястата от източноевропейските държави...»** Във видението аз бях във голяма празнична зала на сцената, мнозина хора влязоха и седнаха. И след това виждах, че навсякъде имаше още празни столове. В следващия миг от горе в дясно от лампата, под която бях изправен, дойде гласът на Господа: **«Моят слуга, когато това ще стане, тогава Моето Пришествие много е приближило...»** А след това видях как отвсякъде идваха отделни групи от източноевропейските държави. Ръководящия брат на всяка група ме поздравяваше, и след това влизаше в залата заедно с всичките. И след като влезе последната група, аз погледнах залата — всичките столове бяха заети. Това преживяване съм го имал 13 години преди падението на Берлинската стена през 1989 г. и отваряне на източните граници. Тогава през 1976 г. никой не е мислил върху това, че източният блок ще се разпадне, и ще има обединяване на Германия и на Европа.

Гр. Крефелд: **«Мой слуга, отиди на съседният парцел, посвети го на Мен и строи върху него».** Този поземлен имот през Втората световна война е бил лагер за военнопленници. Имота имаше обща граница с нашия молитвен Дом, и беше отделен от нашия парцел с ограда височина 2,30 м. Аз минах на парцела чрез тясна портичка, която водеше към търговски център, коленичих в гъстите храсти, и посветих го на Небесният Бог за Неговата Църква тук на земята. Днес върху него се разполагат сгради на мисията, типография, бюрото, помещение за изпращане, басейн за кръщаване.

Гр. Крефелд: **«Моят слуга, вземи със себе си старейшините, и отиди при Р.Т. и прочети му онова слово, което е казал пророкът Исая на Езекия. И той ще оздравее»** (Исая 38 гл.). Брат Русс, брат Шмидт и аз сме направили така, както ни заповяда Господ, и Бог подвърди словото Си с чудесно исцеление!

Гр. Крефелд: **«Моят слуга, иди и речи слово, защото вярваща жена не трябва да бъде засрамена пред невярващият ѝ съпруг».** Една скъпа сестра беше пристигнала на служба с чисто нова кола, преминавайки повече от 300 км. Когато тя искаше да тръгва обратно, колата не можеше да се запали, също специалисти от братята ни се опитатваха да я запалят, дори и служители от пътната служба ADAC. Тъкмо аз минавах през молитвеното помещение, когато дойде Господният глас. Никой не може да си представи, каква сигурност и какъв абсолютен носи със себе си излизащото слово от Господните уста! Излязох в двора, няколко братя още бяха там, отидох при сестрата и казах ѝ: «Иди и запали колата. Така каза Господ». Сестрата ми отговори: «Ние вече всичко опитахме...» Аз я прекъснах: «Не говори, а иди и направи това, което беше казано ти в името на Господа!» Казаното беше направено! Колата от първи път се запали, и тя стигна до вкъщи без никакви проблеми по пътя. На следващата сутрин колата нямаше нито дори звук, и наложи се да я транспортират за ремонт. Там откриха, че бензиновата помпа е била с дефект, и така беше сменена с нова.

Гр. Крефелд: Събота 18 ноември 1978 г. сутринта около 10 ч в бюрото на мисийния център Господ ми каза: **«Моят слуга, изследвай Деяния на апостолите относно това, дали някога е бил призован на служение мъж заедно с жена му?»** Взех Библията си, започнах да чета Деяния на апостолите и скоро открих, че дори и седемте за прислужване на трапези са били призовани без съпругите им. Чрез това слово беше отговорено от самият Бог, че било е лъжливо онова пророчеството, казано през май 1976 г., че аз трябва

да посветя двама съпрузи на служение (тогава го направих с впечатление че то е «така казва Господ»).

Гр. Крефелд: През декември 1980 г. по време на мисионерското пътуване през Африка, в Акра (Гана) получих през ноща четири ухапвания от комар. След като се завърнах обратно, докараха ме на 1 януари 1981 г. в болницата, където установиха диагноза «тропическа малария» в последна фаза. След три дни чух думите на главния доктор проф. Бекер, който казваше на екипа си от лекари: «Вече е много късно, много е късно, тук повече нищо няма да помогне, нито едно лекарство, нито кръвопреливане». Аз още можах да чувам, но бях много отслабнал за говорене. Разбрах, че нещата идват към края, и единственият ми въпрос беше: «Господи, моят Изкупител, какъв съм пред Теб?» И след това бях взет от телото ми и пренесен в синьото небе, виждах безброй народ, облечени в бели дрехи. Всички бяха на възраст във цъфтежа на младостта (Йов. 33:25). Очите ми различаваха различните цветове на косата, всички сестри бяха с дълга коса, без покривки. Ние величественно се издигахме нагоре и нагоре, след това видях хоризонтална отделителна линия, също каквато е върху облаците при изгрева на слънцето. Във духа си знаех, че следва да срещнем Господа във въздушното пространство. Затова погледнах нагоре и видях святия град. Вълни на блаженство преминваха чрез небесното ми тяло. Знаех, че това е възнесение. И колко голямо беше разочарованието ми, когато се върнах отново в земното си тяло.

Гр. Крефелд: **«Моят слуга, събери Ми народа Ми, всички сключили завет с Мен при жертвата. Искам да им дам да чуят думите Ми...»** После намерих два места в Писанието, в които е изразено същото: **«Събери Ми людете, и ще ги направя да чуят думите Ми...»** (Втор. 4:10) и **«Съберете Ми Моите светии, които направиха с Мене завет с жертви. И небесата ще известят правдата Му, защото сам Бог е съдия»** (Пс. 55:5-6). **Божия народ, истинската църква сега се събира за да слуша Божиите думи.** Ние трябва да приемем онова, което Бог ни е дал чрез сключването на Новия завет: **«Защото това е Моята кръв на (новия) завет, която се пролива за мнозина за прощаване на греховете»** (Мат. 26:28). Който сега принадлежи към Божият народ, той ще идва да слуша Божиите думи. А всички останали ще продължат да ходят по собствените си пътища. Обаче, Писанието винаги се изпълнява: **«Който е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога»** (Йоан 8:47).

Гр. Варна, България: по време на едно мисионерско пътуване, на 15 юли 1999 г. следобед бях вдигнат от тялото си във рая: виждах как хармонично се движеше една светлина в пълнотата си, която имаше всички цветове на дъгата. Знаех в Духа, че престолът беше по-горе, вдясно от мен, защото от това място се излъчваше светлина, приличаща на огън. Отляво мъжки хор с издигнати ръце пееха на немски език думи от Пс. 34: **«Ангелът на Господа се опълчва около ония, които Му се боят, и ги избавя. Вкусете и вижте, че Господ е благ; Блажен оня човек, който уповава на Него».** Брат Бранхам е казвал 68 пъти **«Ангелът на Господа се намира тук, на подиума».** Това беше присъствието на ГОСПОДА в свърхестествен облак на светлина.

Това всичко е една милост: призиването, посланието и свързани с тях преживявания. Всичко остава така, че тази Вест трябва да предиде второто Пришествие на Христос. Брат Бранхам го е казвал 17 пъти, и нищо не може да отмени онова, което е в Божият спасителния план преди основание на света: **«...Който от началото изявявам края, И от древните времена нестаналите още неща, И казвам: Намерението Ми ще устои, И ще извърши всичко що Ми е угодно»** (Ис. 46:10).

Във основа на Божието предопределение аз можах до днешен ден да изпълнявам спасително-историческото поръчение. Бил съм верен на поръчаното ми от Господа на 2 април 1962 г. Вече през 1966-67 години, наскоро след заминаването на брат Бранхам, провеждах събрания във 5 държави и 25 градове в Западната Европа. От 1968 г. също обиколих и държавите от Източната Европа, стигнах до Москва, Урал и Сибир. След това последвах и други държави и континенти. Пътувах от град към град, пътешествах от

държава към държава, лях от континент към континент, възвестявайки Словото според поръчаното ми на 2 април 1962 г. Проповядвах го дори и в Каир, Дамаск, Алепо и Бейрут.

Поучавах според Божието Слово и възвестявах тази Вест също и в Канада, САЩ, Латинска Америка, Африка, Азия, в Австралия и Нова Зеландия, дори и в Пекин, където в началото на 80те години бях приет като гост на държавата. Верният Господ ни е дал милост и благословение върху всяко едно пътуване. Аз сериозно се отнасям към Неговото поръчение, което е потвърдено от брат Бранхам на 3 декември 1962 г. пред свидетели: раздавам духовната храна и възвестявам вечно важащото Божие слово навсякъде, където има такава възможност.

В продължение на 55 години, от часът на онова мощно преживяване на 2 април 1962 г, можах да посетя 160 държави, а някои от тях по много пъти, където проповядвах в 650 градове. Мисионерските пътувания през всеки месец за целия този период надхвърлиха 10 милиона въздушни мили. Никога не се спирам на едно място повече от 1-2 дена, или най-много за 2-3 служби, а след това пътувам към друг град за да възвестявам последната Вест според Божието поръчение, докато не бъдат извикани последните предопределени. Чрез телевизии се достигат и онези държави, които още не съм могъл да ги посетя лично. **И така Евангелието се възвестява до краищата на земята на всичките народи за свидетелство (Мат. 24:14), а на избраните — за повикване (2 Кор. 6:14-18), и след това ще дойде свършекът, защото така го е казал ГОСПОД.**

В продължение на всички тези години ние сме имали благословенни събрания тук, в мисийния център. И дори когато сатаната се опита през 1979 г. да ме унищожи чрез клевета, опита се да унищожи увереността в Божественото призвание, да унищожи църквата и цялото Божие дело. Обаче с Божията помощ делото на Бога продължи, както Господ вече го е казал в Исаия 54:17: *«Ни едно оръжие скроено против тебе не ще успее; и ще победиш всеки език, който би се повдигнал против тебе в съд. Това е наследство на слугите Господни, и правдата им е от Мене, казва Господ».*

Истинските вярващи са приели това слово на нашият Господ: *«Истина, истина ви казвам, който приема онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил»* (Йоан 13:20), и са останали верни. За съжаление, но тук се изпълни и това: *«Не всички послушаха благовестието; защото Исаия казва: "Господи, кой е повярвал на известното от нас?"* (Рим. 10:16). Аз трябваше да разбера, че със слугата не става нещо друго, а същото, което е ставало с неговият Господ и с другите Божии слуги, особено с Йов и семейството му. Апостол Яков е написал: *«Ето, облажаваме онези, които са останали твърди. Чули сте за търпението на Йов и сте видели сетнината дадена му от Господа (Йов 42:10), че Господ е много жалостив и милостив»* (Яков 5:11). Църквата също ще преживее двойно въздаяние, както Йов. И за векове остава за истинско онова, което Господ е казал на Църквата: *«...и портите на ада няма да я надделеят»* (Мат. 16:18).

На международните ни събирания, които стават всеки месец, вече отдавна пристигат братя и сестри от цял свят. Още в днешното време се включват чрез интернет повече от 1 700 домашни групи, има и цели църкви от повече от 170 държави в света. Всемогъщия Бог се е погрижил във всичките сфери: за старейшините и дяконите, за пеенето и свиренето на музикални инструменти, допълващи службите ни; за братя и сестри, говорещи на няколко езика, и така могат да се превеждат на 15 езика и службите, и брошурите; за способните съработници с техниката, типографията и изпращането. От самото начало ние можахме да изпращаме безплатно в цял свят всички брошури, книги, дискове CD и DVD, защото Бог е дал водителство на братя и сестри да подържат това международно дело на мисията. Той нищо не е забравил, и за това донасяме Му благодарност от сърце.

Ние скоро очакваме завършваща дейност на Бога помежду Неговите деца, както е написано в Яков 5:7-8 *«И тъй братя, имайте дълготърпение до пришествието Господне. Ето, земледелецът очаква многоценния плод от земята, и търпи за него много*

време докле получи дъжд, и ранния и късния. **Имайте търпение и вие, укрепете си сърдцата; защото пришествието Господне приближи».**

Блаженни са всички, вземащи участие сега във това, което Бог извършва в сегашно време.

Началото и краят на Реформацията

Реформацията на Лутер, която е била преди 500 години, тази година я споменават както лутеранската, така и католическата църкви, с многобройни мероприятия, частично екуменически. Обаче, започнало се онова връщане на мислене към написаното в Библията, към лично обръщане на всеки един към Спасителя Христос, и към лични отношения с Бога. И това се е започнало 150 години по рано, чрез Джон Виклиф в Англия и Ян Хус в Чехия. Еразъм, нидерландец от Ротердам първи е публикувал Новия Завет в оригинала му на гръцки. Реформацията не се е ограничила само с Германия, но минала през цялата Европа. А Лутер ѝ помогнал да дойде към крайният ѝ пробив. И тъй като той могъл да види важноста на Библията, превежда я на немски език за целия народ.

На снимката са няколко човека, които са имали особено участие по времето на Реформацията. Освен чехът Ян Хус от Прага, също е представен Мартин Лутер с жена му Катарина фон Бора, и с приятелят му Филип Меланхтон, които са действали в Германия. Също е представен Хулдрих Цвингли, мъжествения швейцарец от Цюрих, и Иохан Калвин, французинът от Женева. Впечатляващо е да гледаш на тези мъже и жени, които допринесоха за Реформацията да достигне пробива си.

Който чете за различните познания на реформаторите, също и за темите, според които те са имали спорове, той ще разбере че всичко онова е било само едно начало. А след това са дошли съживления: чрез Мено Симонс, основателят на менонитите, чрез Джон Смит, предшественика на баптистите, чрез Джон Уесли, от когото се изявили методистите. А също и чрез графа Цинцендорф от братската община, и чрез други проповедници на съживленията. През следващите столетия все повече се включвали във възвествяването на библейски теми и преживяване на спасението. И така е продължило до началото на 20ти век. Петдесетното съживление, което е започнало от слизането на Духа на 9 април 1906 г. на улица Азуза във Лос-Анджелис, е било пробив към първото християнство относно дарбите на Духа, но все още не е било пробив към чистото учение на апостолите. Мнозинство от създадени петдесетни църкви са останали в изповеданието на троицата, т.нар. «апостолско вероизповедание», което е било формулирано през 325 г. сл. Хр. в Никея, и допълнено през 381 г. на събора във Константинопол. Трябва да се кажи с ясност, че в споменатите събори никой от апостолите не се участвали. А Библейското вероизповедание се намира единствено в Библията. И само онова, което апостолите са поучавали според заповяданото им от Възкръсналият Спасител, с директно ръководство от Святия Дух, **е апостолско и истинско за църквата на Исус Христос, до самия край.** Написаното с големи букви заглавие «Никакво друго Евангелие» е въвеждащо в заблуда, тъй като следва изложението на традиционното предание. И за никой няма полза, че са променили заглавие «Верният на Библията», ако следва изповедание, което е възникнало чак през 4 век в имперската църква, и което с Библията няма нищо общо. Така в Йоан 17 гл. Изкупителят говори не за единство на мнозина църкви, а за духовно единство на вярващите: «Аз в тях, и Ти в Мен, за да бъдат свършени в едно».

А върху написаното от апостол Павел според поръчението на Бог, би трябвало сериозно да се замислят всички тези, които се намират във всичките християнски конфесии:

«Според дадената ми Божия благодат, като изкусен строител аз положих основа; а друг гради на нея. Но всеки нека внимава как гради на нея» (1 Кор. 3:10).

«...понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като е краеъгълен камък сам Христос Исус, върху когото всяко здание, стройно сглобено, расте за храм свет на Господа; в който и вие се вграждате заедно в Духа за Божие обиталище» (Ефес. 2:20-22).

«...един Господ, една вяра, едно кръщение, един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички» (Ефес. 4:5-6).

«Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет» (Гал. 1:8).

Общото на всичките реформатори е било онова, че те са отхвърляли папата римски като заместител на Христос, също отхвърляли и практикуващата се тогава продажба на индулгенции, почитане на Мария, и въобще култа на светиите, култа на икони, култа на реликви. Към това се отнасяло и въвеждането на ред в реформираните църковни сгради: премахване на статуи, дори и отстраняване на органите. За съжаление, учението в създадените и свободните църкви все още не съответства на апостолското учение, и при внимателно разглеждане ще открием, че всяко едно общество проповядва собственото си Евангелие.

Апостолите не са ни оставили нито седемте тайнства, които спасяват, но те са изпълнили мисионерското поръчение от Матей 28:19, тоест те са проповядвали Евангелието на примирение с Бога и прощение на греховете, и според Марк 16:16 те **кръщавали в името на Исус Христос** всеки, който е повярвал. Това е новозаветното име, чрез което Бог ни се откри като Отец в Сина Си чрез Святия Дух. Божието спасение е само в Него (Деян. 4:12). Формулата «в името на Отца, в името на Сина и в името на Святия Дух» нито един път не е била практикувана в Библията. Световната църковна история

свидетелствува, че през първите християнски векове повярвалите са били кръщавани в името на Господ Исус Христос чрез потапяне във вода. Недоразуменията относно Матей 28:19 се започнали от събора в 381 г. сл. Хр.

Според Деяния 2 гл. в денят на основанията на Църквата, проповядвани са били покаяние и прощение на греховете: *«А Петър им каза: Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Святия Дух»* (стих 38). Тогава покръстили се първите 3 000 повярвали (Деян. 2:37-41). Това е единствен истински образец във всичките деяния на апостолите. Филип е проповядвал в Самария, и написано е за повярвалите *«...само бяха кръстени в името на Исус Христос»* (8:14-17). Петър е проповядвал Евангелието на Исус Христос у дома на римския стотник Корнилий, и Святия Дух е слязъл върху слушателите. След това четем: *«И заповяда да бъдат кръстени в името на Исус Христос...»* (10:43-48). Павел е проповядвал в Ефес на онези, които са следвали учението на Йоан Крестител: *«И като чува това, кръстиха се в името на Господ Исус»* (19:3-6). И това е истинско в Църквата на Исус Христос до самият ѝ край.

Стотици статии «за» и «против» са били написани за Мартин Лутер и на темата «Реформация», във връзка с юбилея на Реформацията. Едно заглавие е така изписано: «500 години раздяла е достатъчно». Навсякъде се прави Богослужения за примирение, при това винаги се говори за «единство в мнозинството». Обаче, къде е личното примирение с Бог чрез Исуса Христа Изкупителя във всеки един? (2 Кор. 5: 14-21). Когато църквите-дъщери се завръщат обратно в материнското лоно на римската църква, те с това свидетелствуват, че духовно принадлежат към нея. А всички тези, които са намерили милост у Бога, завръщат се към първоначалната Църква и към учението на апостолите, което е излязло от Йерусалим. Сега излиза последният призив, който се обръща към всичките истински вярващи, без поглед на принадлежността им към определена религия, и те ще го последват: *«Затова - "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема, И ще ви бъда Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва всемогъщият Господ»* (2 Кор. 6: 17-18).

Така се разпределят големите групи в християнството:

Нека обърнем погледа си върху целия християнски свят. Кой от повечето 2 млрд хора са преживявали истинско обръщане към Христос? Кой е преживял възраждане от Словото и Духа, което е изисквал Самият Господ: *«Исус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство»* (Йоан 3:3)? Кой е имал преживявания на спасението си, за които съобщава ни първото християнство? Нали все още е валидно написаното от апостол Йоан: *«И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че тоя живот е в Сина Му. Който има Сина,*

има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот» (1 Йоан 5:11-12). Нито една религия, дори и християнската, никога не е донесла прощение на грехове и спасение нито на един човек.

Също и 300 млн. петдесатни и харизмати трябва да попитат себе си: колко са от вас тези, които са се покаяли, молели са за прощение на греховете, и **се покръстили с библейско кръщение в името на Исус Христос**? Не е ли на дело така, че всичките църкви и свободни църкви възвестяват собственото си благовестие и изграждат собственото си царство върху собственото си вероизповедание, а не върху Христос, Който е скалата на спасението? И това са сериозни думи, които Господ е казал в Мат. 7:21-23: **«...Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата. В онзи ден мнозина ще Ми рекат: Господи! Господи! не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонвахме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие».**

Рим е столицата на света

В петък 24 март 2017 г. папата Франциск направи прием за държавните глави и за главите на правителствата на ЕС. За това е имало голям повод — празнуването 60 години на «Римските договори». Римските договори са били подписани в кураторския палат на Рим през 25 март 1957 г. от представителите на Федерална република Германия, Белгия, Холандия, Люксембург, Франция и Италия. Те са основата на Европейски Съюз. Вече в началото на миналата година папата римски е обещал на една прес-конференция, че ще направи всичко, което е нужно за «да има Европейския Съюз сила и вдъхновение, за да вървим напред». А сега всички 27 държави-членки са подписали общо споразумение в същата зала, в която са били сключени Римските договори през 1957 г.

Старата поговорка казва: «Всичките пътища водят към Рим, и само един извежда от него». Пророкът Данаил вече видял онези четири световни империи (Дан. 2:36-45; 7:1-8): вавилонската, медо-персидската, гръцката и последната римската, началото на която е било положено през 63 г. до Хр. И когато Карл Велики е бил коронясан за император през 800 г. от папата Лъв III в църквата на Петър в Рим, тогава той започна да вижда себе си

като последовател на римските императори. Преди 1806 г. областта на влиянието на римо-германските императори официално се е наричала «Святата Римска империя».

Най-добре може да се наблюдава в интернет това, че Ватикана буквално взема участие във всичко, което става по целият свят. При това основно се говори за мир и безопасност. Посредством мирният договор помежду Израел и палестинците чрез директно посредничество на Ватикана, ще бъде постигната целта «видимо» в горещата точка на света "Близкия изток". Но след това ще се изпълни написаното от Павел още преди, с пророческа предвидливост: **«Когато казват: Мир и безопасност! тогава ще ги постигне внезапно погубление»** (1 Сол. 5:3).

А относно Израел всички трябва сериозно да приемат онова, което Самият Бог е казал на Авраам: **«Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена»** (Бит. 12:3). Това днес също е валидно, както и обещанието: **«И Господ ще наследи Юда за Свой дял в светата земя, и пак ще избере Ерусалим»** (Зах. 2:12). Нали Юдея се отнася към централната земя на Израел, а Ерусалим е бил столица на Израел от Давидовото време. Ерусалим се споменава в Библията 780 пъти. И Господ Бог според Своето решение първо ще завърши делото Си на спасение на Църквата от народите, а след това и спасението на Израила (Рим. 11 гл. и др).

Библейските вярващи трябва да обръщат вниманието Си върху знаменията на времето и сериозно да приемат думите на ГОСПОДА: **«А когато започне да става това, изправете се и повдигнете главите си, защото изкуплението ви приближава»** (Лука 21:28).

И както Апостол Павел е възвестил цялото Божие решение (Деян. 20:27) и в писмата си с голяма яснота е написал по всяка една библейска тема, същото станало и сега. В нашето време човекът, изпратен от Бога е бил Уилям Бранхам. Той в действителност отново е поставил върху светилника основните учения на Църквата, първоначалните учения за Божеството, за кръщението, за вечерята, и всичките други теми са били проповядвани в съответствие с учението на апостолите.

Ние не можем да чакаме с поправките чак до Последният съд, защото тогава ще бъде твърде късно завинаги. Съдът сега почва от Божият дом: **«Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благовестие?»** (1 Петр. 4:17). Сега чрез истинското проповядване в Църквата на Исус Христос по целия свят всичко се възстановява, и води към завършване.

И щом последната вест изпълни целта си, Господ ще Се завърне като Младоженец (Мат. 25:1-10) и ще вземе при Себе Си Своята Църква-Невяста (Йоан 14:3). Тогава разумните девици ще влязат като Невяста на Агнеца на сватбената вечеря (Откр. 19:7). Вярвам на това, което било казано на брат Бранхам от ГОСПОДА, че именно Посланието (Веста) на откритото Слово, която му е била поверена, ще предиде Второто Пришествие на Христос. Сега всичко си върви към края, също и истинското възвестяване на истинското Слово. **Блажен е онзи, който може да вярва на Бога по същият начин, както Му вярвал Авраам!** (Бит. 17:5; Рим. 4:17).

Павел е могъл така да напише на Тимотей в последното послание: **«Но Господ беше с мене и ме укрепи, за да се прогласи напълно посланието чрез мене, и да чуят всичките езичници; и аз бях избавен от лъвови уста»** (2 Тим. 4:17). Благодаря на моят ГОСПОД, че ме е призовал и ми е дал указания. В заключение издигам благодарение на Него за предимството, че съм могъл до днешен ден да нося това чисто слово-послание в целия свят. На Него да бъде слава през вечни векове!

Ние сме тясно свързани с всички братя и сестри в Христос по целия свят, и споменаваме един друг в молитвите си. Нека Господ Бог особенно да благослови по цялата земя всички братя, които раздават само чистото слово и чистата храна.

«А на Онзи, Който може да ви пази от препъване, и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава, на единствения Бог наш Спасител, чрез Исуса Христа нашия Господ, да бъде слава и величие, и преди всичките векове, и сега, и до всичките векове. Амин» (Юда 1:24-25).

Всички ние очакваме да се изпълни 1 Солунци 4:13-18: *«А не желаем, братя, да останете в неизвестност за ония, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалите в Исуса Бог ще приведе заедно с Него. Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалите. Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха».* Нека ГОСПОД да благослови всички вас.

Действащ по поръчението на Бога

Вт. Франк

* * * * *

Скъпи братя и сестри в Господа!

С дълбока благодарност в сърцето си гледам върху последните 47 години, защото преди 47 години се запознах с брат Франк. И наистина мога да кажа: *«Сега познавам от това че си Божий човек, и словото Господне в устата ти е истина»* (3 Царе 17:24).

От самото начало можах да слушам проповеди на брат Бранхам, преведени на немски с устните на брат Франк, и четох вестници на Мисията, брошури, които той написал по всичките важни библейски теми.

Пророческото слово за нашето време е било подредено според Библията, също и всичките събития, свързани с последното време. И това беше от голямо влияние върху духовният ни ръст.

Лично мога да свидетелствувам как Божий Дух действаше в събиранията, и Божието словото всеки път ни се откриваше пряко, от Божият престол.

Според Божията милост можах да придружавам брат Франк в няколко мисионерски пътувания, особено в държави, където говорят португалски език.

Навсякъде беше посято оригинално семе — Божието слово. Проповядваше се същото учение, което апостолите получили от нашият ГОСПОД. Ние бяхме възвърнати към вярата на нашите бащи според обещанието в Малахия 4:5-6, а събраната храна се раздаваше според Матей 24:45-47.

Никога не съм чул да излиза от устата на брат Франк нещо друго, освен чистото Божие слово. Има хора, които са спряли на мощното служение на брат Бранхам, изопачават неговите думи и правят ги трудни за разбиране, което го вършат за своята погибел (2 Петр. 3:16). Обаче има и други хора, които вървят в крак с това, което Бог прави в сегашното време, и всичко подреждат според Библията.

Живеем сега точно преди завръщането на ГОСПОДА, нека да полагаме цялата ревност и да носим пред Бога в молитва Божието дело, особено носителя на Неговото Слово. Помнете, че най-прекрасното още ще дойде!

*Свързаният с вас чрез Христовата любов,
вашия брат Хелмут Мискис.*

* * * * *

РАЗПРОСТРАНЯВА СЕ БЕЗПЛАТНО

Възпроизвеждането и копирането е възможно само с разрешение

Издател: Мисионер Евалд Франк

Freie Volksmission e. V.

Postfach 100707

D-47707 Krefeld

GERMANY

E-mail: E.Frank@freie-volksmission.de

Сайта на мисията: <http://www.freie-volksmission.de>

Уеб страница на български език: <http://bg.v-evangelie.info>

E-mail на български: info@v-evangelie.info

Всички духовни материали се изпращат на доброволни пожертвования

Сайта на мисията в Словакия: <http://misia.sk>